ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Hayat Bahasına

Sayı: 82

75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

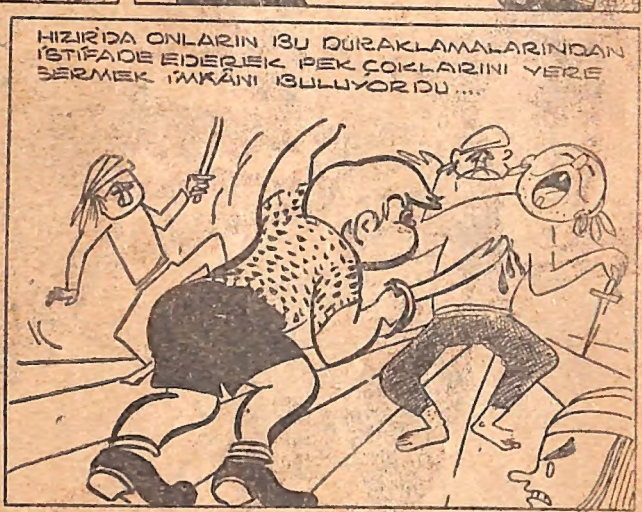

Çikolata kutusu

PİYES, 1 PERDE **YAZAN : OĞUZ ÖZDEŞ**

(Sahne bir salonu gösterir. Ümit ve Ayşe güzel bir çikolâta kutusunu seyretmektedirler.)

Ayşe — Ne güzel kutu değil mi?

Ümit — Saat dörtte annem gelince içindekilerini bize verecek.

Ayşe — Şimdi içinden birer tane alsak?

Ümit — Olmaz! Yerine bırak kutuyu.

Ayşe — Sen işine bak... (Kutuyu açar).

Ümit ve **Ayşe** (İkisi birden) — Aaa... İçi boş!

Ümit — Kim boşalttı acaba?

Ayşe — Annem çıktığı zaman çikolâtalar içindeydi.

Ümit (Düşünceli) — Annem saat ikide çıktı. İkiye on kala çikolâtalar içinde duruyordu.

Ayşe — Şimdi... (Duvardaki saate bakar) Saat üç buçuk.

Ümit — Annem gelince kıyametler koparacak.

Ayşe — Peki amma, kim alabilir çikolâtaları?

Ümit — Bir düşünelim Evde kimler vardı?

Ayşe — Senle ben ve gitmeden evvel annem...

Ümit — Saat ikidenberi sen ne yaptın bakayım?

Ayşe — Odamda vazifelerimi yapıyordum.

Ümit — Onları gösterebilir misin bana?

Ayşe — Elbette. İnanmıyorsan gidip getireyim.

Ümit — Hayır, istemez. Burada kal. Bir aralık yanımıza Gönülle Sevinç gelmişlerdi. Onları çağır.

Ayşe — Peki ağabey. (Kapıya gider, bağırır). Gönül! Sevinç!

Ümit — Sakın bir şey bildiğini gösterme.

Gönül (İçeri girer) — Vazifelerinizi bitirdiniz de mi çağırıyorsunuz?

Ümit — Elbette ya siz?

Gönül — Daha bitirmedik.

Ümit — İki saattenberi odanıza kapandınız ya?

Sevinç (Atılır) — Vazifeleri yapmıyorduk ki.

Ümit — Ya? (Sevinç cevap vermez, Ümit dikkatle ona bakar) Bana biraz yaklaşsana Sevinç?

ŞAHISLAR :

Ayşe — 11 yaşında kız
Ümit — 10 yaşında erkek
Gönül — 11 yaşında kız
Sevinç — 10 yaşında kız
Fatma — 9 yaşında kız
Anne — 31 yaşında

Sevinç — Ne var?

Ümit — Dudaklarındaki o siyahlık ne?

Sevinç — Boyamış olacağım. Biraz evvel fırçayı ağzıma götürmüştüm.

Ümit (Gönüle döner) — Ya sen Gönül?

Gönül (Hayretle) — Ne var?

Ümit — Sen de mi ağzını fırça ile boyadın?

Gönül — Hayır! Ben ÇOCUK HAFTASI'nı okuyordum.

Ümit — Peki, ağzın nasıl boyandı?

Gönül — Herhalde mecmuanın sayfalarını karıştırırken boyanmış olacak.

Ümit (Alaylı) — Sen dergiyi dudaklarınla mı karıştırırsın?

Gönül (Kızar) — Çok oluyorsun Ümit.

Ümit — Kızma... Elbet bir sebebi var ki, böyle konuşuyorum.

(O sırada içeriye Fatma girer).

Sevinç ve **Ayşe** (Atıldılar) Hoş geldin Fatma.

Fatma — Hoş bulduk.

Ümit (Mânalı mânalı Fatmaya bakar) — Sana bir sual soracağım. Ciğerlerin sağlam mı senin?

Fatma — Sapsağlam. Ne olacak?

Ümit — Ciğerleri çürük olanlara... Hani... Çikolâta yaramaz da.

Fatma — Bundan bana ne?

Gönül (Atılır) — Nedir bu sorguların sebebi? Ümit? İzah et te biz de anlıyalım.

Ümit — Pekâlâ, anlatayım. Annem dışarı çıkmadan on dakika evvel bu çikolâta kutusu doluydu... Şimdi ise bomboş...

Gönül — Bizden mi şüpheleniyorsun?

Ümit (Kekeler) — Şey... Yook..

Ümit (Fatmaya dönerek) — — Bizden de şüphelendi.

Fatma — Kendisi yemediği ne malûm?

Öteki çocuklar — Öyle ya Bak, kızardı.

Ümit (Kızar) — Susunuz.

(Devamı 10. Sayfada)

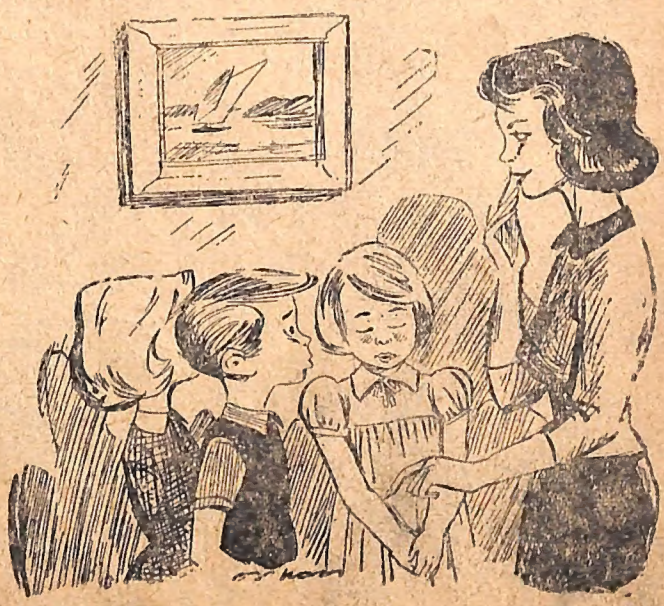

TARİHİ BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış.

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA: — 41 —

Merdivenlerden çıktıktan sonra koridor gibi bir yere geldiler. Önde giden adam, elektrik feneri ile ilerisini aydınlatıyordu. Kapıya gelince, öndeki adam:

— Hiç ses çıkarmadan çıkın ve kapıda bekleyen faytona binin, diye tembihte bulundu...

Filhakika kapı önünde bir fayton bekliyordu. Kudretle Kezban, önde giden adamla birlikte faytonun arkasına oturdular. Diğer adam da faytoncunun yanına geçti. Hareket ettiler.

★

Deniz kenarına varıncaya kadar hemen hemen hiç konuşmadılar. Kezbanla Kudret'in ortasına oturan adam, elindeki tabancanın tetiğinden bir an olsun paramğını ayırmamıştı. Ara sıra faytoncuya:

— Biraz daha hızlı sürsene, be... diye söyleniyordu.

Fayton, şehrin oldukça dışında, sahile yakın bir yerde durdu. Denize bakan taraf, tamamen uçurumdu.

Ortalık iyice kararmış olduğu için göz gözü görmüyor, sahile çarpan dalgaların mırıltılı hışırtısından başka bir ses de işitilmiyordu.

Kezban, göksünden vurulmuştu...

Pek belliydi ki, faytoncu da, şebekenin adamlarından biriydi. Netekim, fayton durunca, o da diğerleri gibi hemen yere atladı ve kolları bağlı gibi gözüken Kudret'in yere inmesine yardım etti.

İki adamın birden Kudreti sıkı sıkı tutmasından, kaçırmaktan korktukları anlaşılıyordu. Obür, adam, nezaketle Kezbana yardım ederek yere inmesine yardım etti.

İki adam ite kaka, Kudreti uçurumun kenarına getirdiler. Bir an evvel işlerini bitirip buradan savuşmak istedikleri her hallerinden belliydi.

Cüsseli olanı faytoncuya seslendi:

— Sen atların başında dur Dimitro... Belki gürültüden atlar ürkebilir.

— Başüstüne...

Fayton yüz metre kadar ilerde duruyordu. Dimitro koşarak faytonun başına gitti. Bu sırada, öbür tıknazca adam da, Kudretle Kezbanın ayaklarına bağlamak için taş aramağa gitmişti.

İri, cüsseli adam arkasından:

— Taşlar büyükçe olsun, diye seslendi. İkisinin de denizin dibinde kalması için taşlar ağır olmalı...

Kudretle Kezban, ayakta yanyana duruyorlar ve hiç konuşmuyorlardı. Kezban, kendisini idam hükmü giyen ve bir manga askerin karşısına çıkan mahkûmlara benzetiyordu. Fakat ölmekten korkmuyordu. Vatanı uğruna canını seve seve feda etmeğe and içmemiş miydi? Ne düşündüğünü anlamak için Kudret'in gözlerine baktı. Kudret, hiç istifini bozmuyor ve şüphe uyandıracak en ufak bir harekette bile bulunmuyordu. Kezban bu bakışıyla Kudret'e:

— Haydi ne duruyorsun Kudret ağbey? demek istemişti... Ellerin nasıl olsa bağlı de-

gil... Obür adam uzaklaştı... **Yanındakini kaklıyamaz mısın? Beni değil, kendini kurtar...** Çünkü sen vatana lâzımsın... Yapacak çok işlerin var...

Evet, Kezban, bakışlarıyla bunları demek istiyordu. Onun için hayatının ne ehemmiyeti vardı? Hayatta yaşlı bir anasından başka kimsesi yoktu. Belki şimdiye kadar o da ölmüştü... Ama Kudret öyle miydi ya? Vatan, millet ve nişanlısı onu bekliyordu...

Kudret böyle zamanlarda ne düşündüğünü hiç belli etmezdi. Daima hareketlerini ani olarak yapar ve işini kısa zamanda bitirirdi.

İri yarı adam, tabancasını eline almış, namlusunu muayene ediyordu. Bu tabancadan biraz sonra çıkacak kurşunları Kudretle Kezbanı ebediyen birbirlerinden ayıracaktı. Ne tuhaf, bunu düşünmek Kezbanın gurununu okşamıştı. Kudretle birlikte ölmek ona izah edilmez bir saadet veriyordu... Acaba neden Kudret'e bakarken kalbinden ılık bir suyun aktığını hissediyordu? Yoksa, Kudret Ağabeyi seviyor muydu? Belki de... Onu ilk defa gördüğü kompartmanda sevmiş ve bu sevgi hergün biraz daha fazlalaşmıştı. Ama bu hissini Kudret'e açmaya hiç bir zaman cesaret edememiştı... Kudret, onun kumandanı, ağbeyi, koruyucusu değil miydi?

Kezban hafif hafif esen akşam melteminin içindeki dinmez ağrıyı gidermesini ister gibi, rüzgârın estiği denize doğru yüzünü çevirmişti.

İşte tam bu sırada, Kudret'in birden ileri atıldığını, bağlı gibi duran, fakat aslında boşta olan eliye, iri yarı adamın çenesine şiddeti bir yumruk salladığını gördü...

Bir an neye uğradığını şaşıran adam, yere yuvarlanırken tabancasını da elinden düşürmüştü. Kudret, bir hamlede tabancayı kaptı ve adama arka arkaya üç el ateş etti... Adam, «gık» bile diyemeden, olduğu yerde yığılmış kalmıştı.

Tabanca sesini duyan ve Kudretle Kezbanın ayaklarını bağlamak için taş aramakta olan adam, hemen silâhına sarılmıştı. Kudret, karanlıkta, adamı görmemişti. Halbuki Kezban, ayak sesinden yakınlarında olduğunu farketmişti. Birden yaklaşan bir gölge gördü ve:

— Adam sağ tarafta, kendini koru Kudret Aöbey! diye bağırdı.

Sonra Kudret'in önüne siper alır gibi, ona doğru koştu. Fakat bu sırada tabanca tapladı ve göksünden vurulan Kezban, ilk önce ayakta bir iki sendeledi, sonra olduğu yere düştü.

O anda, bir tabanca sesi daha duyuldu. Sanki biraz evvel Kezbana atılan kurşuna cevaptı bu... Kezbanı vuran adam da bir top gibi yere yuvarlandı.

Kudret, koşarak Kezban'ın başucuna vardı. Eğilerek kanlı vücudunu kaldırmak istedi. Kezban son anlarını yaşıyor, fakat Kudret'e gülümsiyerek bakıyordu.

— Kudret ağbey... Beni bırak... Biliyorsun, vapuru torpilliyecekler... Vapur kalkmak üzere... Oraya koş... Onları kurtar...

Son sözleri bu oldu... Başı birden yan tarafa düştü... Biraz evvel bulutlardan sıyrılan Ay'ın ışıkları, Kezbanın saçlarını vurmuş aydınatıyor, metem rüzgârı da, saçlarının tellerini okşuyordu. Fakat Kezban, ne ay'ın yüzüne vuran ışıklarından, ne meltem rüzgârından, ne de başucunda, onun ölümü için iki damla gözyaşı döken Kudret'ten habersizdi. Ebedî karanlığın hududuna eğilmiş olan, yüzünde, hâlâ hafif bir tebessüm vardı. *(Devamı gelecek sayıda)*

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

AKIL + FİKİR

"ALLAH sana akıl fikir versin!» deriz. Ne zaman? Ne zaman bir insan, insanlığa yaraşmıyan, yanlış, yersiz işler yaparsa.

Akıl, fikir insanın manevî yapısı olan RUH'un temellerinden sayılır. Ben pek küçücüktüm, yaşlı ve muhterem bir zat beni karşısına alıp ve elimden tutup AKIL ile FİKİR'i şu tekerleme ile tarif etmişti:

— Oğlum iyi dinle!... «İnsan bir gemi. Akıl yelkeni. Fikir dümeni. Kullan gemini. Göreyim seni!...»

Ben o zaman bu sözlerin anlamını iyice kavrayamıyacak kadar küçüktüm amma; hoşuma gitti bu tekerleme ve hayatım boyunca unutmadım ve sonradan sık sık tekrarladım. Çünkü bu tekerlemede büyük bir hakikat vardı; AKIL ile FİKİR'in insan varlığındaki rollerini, vazifelerini pek güzel gösteriyordu. Her halde sizler de 11 kelimeden ibaret olan bu tekerlemeyi unutmazsınız.

Birkaç haftadanberi devam ettiğim (Ruh ve Belirtileri) konusuna FİKİR unsurunu da böylece kattıktan sonra, artık RUH'un duygular, düşünceler, yaratmalar âlemine girebiliriz.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

DOKUZUNDA NE İSE DOKSANINDA ODUR.

ARABLAR, yedisinde ne ise yetmişinde odur derler. Yedili deyişlere en çok Arablarda rastlanır. Türkçe Arabca ile karıştıktan sonra birçok Atalar - Sözü'nde 9 lu olanları 7 li olarak söyler olmuşuz.

Bu Atalar-Sözünün anlamı. Huy canın altındadır, insan oğlunda huylar, alışkanlıklar, bir kere kökleştimi bir daha kolay sökülemez demektir.

AY ALİOĞLU

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

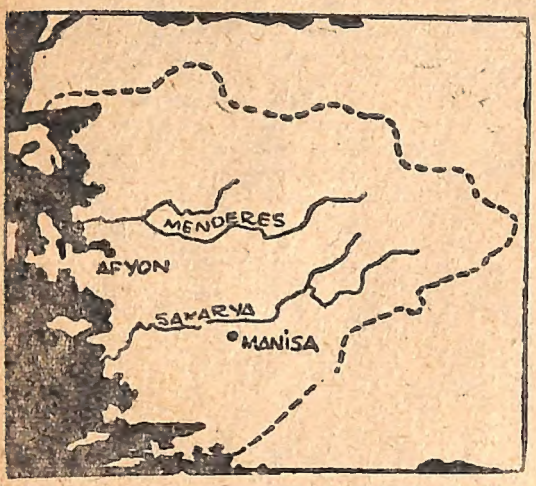

Bu Harita ..... bölgesi haritasıdır.

Haritadaki yanlışları bulunuz :
Doğru olanlara D, yanlışlara Y koyunuz:

Ege bölgesinde başta İzmir olmak üzere, Aydın, Denizli, Afyon, Kütahya gibi önemli şehirlerimiz vardır.
Ege bölgesinde Sakarya, Meriç, Yeşilırmak nehirleri vardır.
Ege bölgesinin iklimi kışlar ılık ve yağmurlu, yazlar sıcaktır.

A listesindeki numaraları B deki boş yerlere uygun şekilde numaralayınız :

A	B
1) Şeker fabrikası	( ) Zımpara taşı
2) Çini fabrikası	( ) Kütahyada,
3) İzmir çevresinde	( ) Linyit.
4) En büyük liman	( ) Uşak
4) En büyük liman	( ) Uşak
5) Krom	( ) Kütahya
6) Milâs dolaylarında	( ) İzmir
7) Kütahya ve Somada	( ) Cıva.

Ege bölgesinin komşularına X koyunuz :

Ege denizi - Karadeniz bölgesi - Marmara bölgesi - İç Anadolu bölgesi

Ege bölgesinin kıyıları nasıldır?

Düz - Az girintili - Çok girintili

A listesindeki isimleri B listesindeki yerlerine numaralayınız :

A	B
1 - Milet, Efes	( ) Sanat ve ticarette ileri idiler.
2 - İyon	( ) İyonca yazılmış eserdir.
3 - Homer	( ) Anadolu kıyılarıdır.
4 - İlyada, Odise	( ) İyon şehirleridir.
5 - İyonlar	( ) İyon şairidir.

Ege bölgesinin dağları hangileridir?

Bozdağ - Emirdağ - Aydındağ - Muratdağ
Resimlere bakınız. Yanlarındaki numaraları,

Ege havzasındaki medenîyetlerin hangisi ile ilgili ise, haritadaki boş yerlere koyunuz:

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz :
Ege havzasında ilk uygarlık İyonda başladı.
Tarihte Egenin ovalarına, körfezlerine, yarımada, adalarına, kıyılarına ve çevresine Ege Havzası denir.
Miken medeniyetini Mora yarımadasında görürüz.
Yunanistana ilk gelenler Akalardır.
Truva şehri Çanakkale yakınlarındadır.

A listesindeki kelimelerin numaralarını B listesindeki açıklamalara uygun şekilde koyunuz :

A	B
1 - Tifo, dizanteri	( ) meyvalardan yapılır.
2 - Yumurta	( ) sütten elde edilir.
3 - Veteriner	( ) hayvan hastalıklarına bakar.
4 - Konserve	( ) kümes hayvanlarından elde edilir.

5 - Yoğurt, peynir, ( ) sebzeleri saklamak için yapılır.
6 - Reçel ( ) sebze ve meyvalardan geçen hastalıktır

İngiltere haritasındaki yanlışları bulunuz

Doğru olanlara D, yanlışlara Y koyunuz :

İngiltere adalardan meydana gelmiştir.
İngilterede madenler çok azdır.
İklimi ılık ve yağışlıdır.
Topraklarından bol ürün elde edilir.
İngiltere cumhuriyetle idare edilir.
İngilterenin dünyanın birçok yerinde dominyonları vardır.
Biz İngiltereye deniz yolu ile mal göndeririz.

İngilterenin bizden aldıklarına A, sattıklarına S koyunuz :

Üzüm — Kumaş — İncir — Makine — elektrik araçları — afyon.

İngilterenin nüfusu ne kadardır?

40 milyon - 45 - 50 - 60.

Düşünün :

1) Türkiyeye göre İngilterede güneş önce mi doğar, sonra mı?
2) Türkiyeden İngiltereye nasıl gideriz?
3) Bir ada olması İngiltereye neler sağlamıştır.

Boş cümleleri uygun kelimelerle doldurunuz:

Kömür ve odunu ..... elde ederiz.
Meyvasız ağaçlardan - kurumuş ağaçlardan gelişmiş ağaçlardan

Eşyalarımızı ..... yaparız.
meşe — ceviz — söğüt — karaağaç — çam gürgen.

DURAKYERİ

İnsan bir yerde devamlı olarak ayakta durdukça can sıkıntısından mı, nedir? çevresile ilgileniyor. Bazen de, istemediği halde, başkaları için söylenen sözleri duyuyor.

Geçenlerde otobüs bekliyordum. Okulların paydos saati olduğu için temiz ve özel kıyafetleri, neşeli hallerile bir öğrenci grubu aramıza katıldı. Gözlerinden, sözlerinden çok akıllı ve çalışkan oldukları anlaşılıyordu. Günün yorgunluklarını çıkarmak için birbirlerile konuşuyor, arasıra gülüşüyorlardı. Fakat doğrusu terbiyeli çocuklardı. Çünkü sırayı bozmak, diğer yolcuları rahatsız etmek, yüksek sesle gülmek ve öteki berikile alay etmek gibi ayıp şeyler yapmıyorlardı. Bütün bu iyi davranışlarına rağmen konuşmalarından, onlara yakın olduğum için, okullarına ait bazı bilgiler öğrendim. Okullarına çok düşkün ve orasını çok sevdikleri anlaşılıyordu.

Derken söz döndü dolaştı Tarih öğretmenine geldi. Tatlı tatlı ders anlatıyormuş. İri vücudile, kocaman el ve ayaklarile sınıfı kaplıyormuş adetâ. Konuları açıklarken öyle canlı ve hoş misâller veriyormuş ki, bütün sınıf neşe içinde kalıyor ve dersi daha iyi anlıyorlarmış.

Aralarından birisi Türkçe öğretmeninin adını söyler söylemez, hani canınızın sıkıldığı bir gün babanız «Haydi, sizi gezmeğe götüreyim» der. Veya bir akşam evde, rüyanızda gördüğünüz bir hediyeyi karşınıza çıkarırlar, ne yaparsınız? Yanımdaki çocuklar böyle bir sevinç dalgasının içine girmiş gibi oldular. Türkçe öğretmenleri sanki yere düşünce binbir parça olacak kıymetli bir oyuncak, veya koklanınca hemen soluverecek, eşi az bulunur bir çiçek gibi gözlerimde canlandı. Ufak bir bebeği nazlatıyor, okşıyormuş gibi haller alıyorlardı.

Bir ara içlerinden birisi çantasından bir Tabiye kitabı çıkardı. Önündeki arkadaşına eğilerek fıs fıs birşey söyledi. Öteki-ler bunu gördüler. O neşeli hava derhal değişti. Başlarını ürkek ürkek yaklaştırdılar. Bazı fısıltıları duyar gibi oldum. «Öyle mi demiş», «Bize de söyledi», «Sahi mi?». Daha buna benzer yarım yamalak sözler bir müddet devam etti gitti. Artık yerlerinde duramaz oldular.

Hımmmmm, dedim. Demek ki, okulun Tabiiye öğretmeni ya çok sert onun için acı sözler söylüyor, veya çalışmayı az buluyor ki, kırık not atıyor. E... o kadar yumuşak öğretmenler içinde böylesi de olur.

Durak yerinde sevinçle toplanan bu terbiyeli çocuklar, son konuşmalarının etkisi içinde, gelen otobüse neşesiz olarak binmeğe başladılar.

SADIK ÖVET

Kapaktaki resmin hikâyesi Olmuş Bir Olay

Hayatı Bahasına

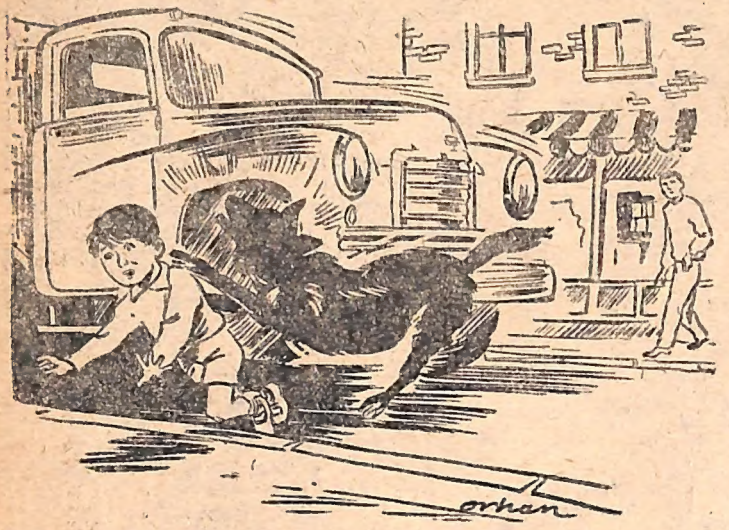

Sadık köpek, küçük sahibini mutlak bir ölümden kurtarmak için kendi hayatını feda etmekten kaçınmamıştı.

Yediden yetmişe kadar önünüze gelen herkese «İnsanın en sadık dostu hangi hayvandır?» diye bir sual soracak olsanız, size hiç düşünmeden şu cevabı verirler: «Köpek.» Evet sevgili çocuklar, köpek, insanın en sadık dostudur. Bu, dünyanın dört bir köşesinde cereyan eden olaylarla, artık elle tutulacak bir hakikat haline gelmiştir.

Hemen her zaman, gazete veya mecmualarda, sahibinin yahut hiç tanımadığı birisinin hayatını kurtaran köpeğe dair yazılarla karşılaşırız. İşte bunların en sonuncusu... İtalya'da cereyan eden ve Costaud adındaki bir köpeğin, hayatı bahasına küçük sahibesini mutlak bir ölümden kurtarması ile neticelenen bir olay... Bu, bizlere köpeklerin nekadar sadık bir hayvan olduklarını bir kere daha ispat etmiştir...

★

Güzel bir Eylül günüydü. Mevsimin sonbahar olmasına rağmen, güneş, masmavi gökte ışıl ışıl parlıyordu.

Henüz altı yaşına yeni basmış bulunan küçük Fiandre, yanında çok sevdiği köpeği Costaud olduğu halde, annesine pirinç ve ekmek almak üzere bakkala gidiyordu. Upuzun siyah tüylü, koskocaman bir köpek olan Costaud, Fiandre'nin en iyi arkadaşıydı. Küçük kız, yanına Costaud'u almadan imkânı yok sokağa çıkmazdı. Hoş çıksa bile, bu sevimli köpek de, onun peşini bırakmazdı ya... Muhakkak bir pundunu bulup Fiandre'nin peşine takılıverirdi.

Fiandre, yanında Costaud olduğu halde annesinin söylediği öteberiyi almak için bakkala giderken, her zaman olduğu gibi yine, köpeği ile şakalaşıp duruyordu. Kâh onun arkasına hafiften vurarak Costaud'u kızdırıyor, kâh elini havaya kaldırarak, onu havaya sıçratıyor ve bunlara bakarak kahkahalarla gülüyordu. Yoldan gelip geçenler bu iki arkadaşı neşe içerisinde seyrediyorlardı.

Fiandre ve Costaud bir müddet bu şekilde neşe içerisinde yürüdükten sonra bakkalın bulunduğu semte geldiler. Yalnız karşıdan karşıya geçmek icap ediyordu. Çünkü bakkal dükânı, Fiandre ile Costaud'un bulundukları kaldırımın tam karşı tarafında idi.

Küçük Fiandre, çok sevdiği köpeğine hitaben: «Haydi Costaud, bakalım beni yakalayabilecek misin?» dedikten sonra, bir hamlede caddeye atıldı. Tabii hemen Costaud da arkasından... Fiandre tam karşı kaldırıma geldiği anda, birdenbire hiç beklenmedik birşey oldu. Köşeyi süratle dönen bir kamyon, onların üzerine doğru gelmekteydi. Fiandre'cik ne yapacağını şaşırmıştı. Olduğu yerde mıhlanıp kalmıştı sanki. Ne bir adım ileri, ne de bir adım geri gidebiliyordu. Costaud, mütemadiyen havlıyordu. Sanki bu havlamaları ile sahibesine «Kaç, çabuk kaç, kamyon seni ezecek» demek istiyordu. Fakat Fiandre çok şaşırdığı için yerinden kıpırdıyamıyordu. Korkusundan tirtir titriyordu. Kamyon neredeyse, küçük Fiandre'nin o narin vücuduna çarpmak üzereydi...

İşte bu sırada hiç beklenmedik bir şey oldu. Sahibesini havlamalarıyla üzerlerine doğru gelen kamyonun altına gitmekten kurtaramayacağını anlayan Costaud, hemen iki ayağı üzerinde doğruldu. Ve küçük kızı büyük bir şiddetle itiverdi. Bu itmenin tesiriyle Fiandre bir hamlede karşı kaldırımın üzerine yığıldı... Ayni anda yeri göğü tirtir titreten bir havlama, Costaud'un havlaması Fiandre'nin kulaklarında çın çın öttü. Kızcağız, canından çok sevdiği köpeğinin bu canhıraş feryadı karşısında, düşme tesiriyle kanayan dizinin acısını unutup, bir hamlede yerinden fırladı. Hemen Costaud'un yanına seğirtti... Fakat çok geç kalmıştı. Zira Costaud bir kan gölünün ortasında öylecene yatıyordu. Ne kımıldıyor ne de nefes alıp veriyordu. Sadık köpek Costaud, minimini sahibesini mutlak bir ölümden kurtarmıştı ama, koskoca kamyonun tekerlekleri altında feci bir şekilde can vermekten kendini kurtaramamıştı...

Nakleden : Erdoğan SEVGİN

YAZI ve RESİM YARIŞMAMIZ

1) **YAZI YARIŞMAMIZ :**

Bu gruba, şiir, hikâye, bilgi röportaj veya herhangi bir hatıra yazısı ile girebilir. Yazıların kâğıdın bir tarafına okunaklı bir şekilde yazılması ve 250 kelimeyi geçmemesi şarttır.

2) **RESİM YARIŞMAMIZ :**

Bu gruba her türlü resim, karikatür dahil edilmiştir. Resim veya karikatür ister kurşun kalemle, ister yağlı veya sulu boya ile yapılabilir.

BÜYÜK JÜRİMİZ :

Yarışmamıza gönderilecek yazı ve resimler, büyük jüriye sunulacaktır. Mecmuamız tahrir heyetinin dışında olan **BÜYÜK JÜRİ**, alfabetik sıra ile aşağıdaki şahsiyetlerden teşekkül etmiştir :

Aptullah Ziya KOZANOĞLU (Muharrir ve romancı)
Behçet kemal ÇAĞLAR (Şair ve edip)
Ercüment KALMUK (Ressam ve Teknik Üniversite resim hocası)
Kâzım Nami DURU (Terbiyeci ve Öğretmen)
Osman NEBİOĞLU (Editör ve gazeteci)
Sadık ÖVET (Öğretmen ve gazeteci)
Sezai SOLELLİ (Muharrir)
Zahir GÜVEMLİ (Muharrir ve ressam)

KAZANANLARA VERİLECEK TELİF ÜCRETİ :

Büyük Jüri, vereceği karardan sonra, yarışmamızda derece alacak ilk ve ortaokul öğrencilerine ayrı ayrı verilecek telif ücretleri şöyle olacaktır :

İLKOKULDAN YAZI MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Yazı	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

İLKOKULDAN RESİM MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Resim	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

ORTAOKULDAN YAZI MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Yazı	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

ORTAOKULDAN RESİM MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Resim	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

NOT : Bu telif ücretlerinden % 15 vergi kesilir.

Yarışmalarımızda birden onuncuya kadar derece alanların yazı veya resimleri, birinciliği kazananlardan başlamak üzere, her hafta sıra ile neşredilecektir. Müsabakaya katılma müddeti 31 Ocak 1960'dır.

Yarışmaya katılacak kardeşlerimiz kendi okul veya ev adreslerini gayet açık şekilde yazmalı ve girdiği yarışmaya ait aşağıdaki fişlerden birini zarfın üzerine yapıştırarak mektuplarını şu adrese göndermelidirler :

(ÇOCUK HAFTASI, Türkiye Yayınevi, İstanbul).

YAZI YARIŞMASI

RESİM YARIŞMASI

GÖRÜLMEMİŞ BİR GOL

Fransa'nın değme futbolcuları bu kadarını başaramamışlardır. Provence eyaletinin J. S. M. kulübü yedek kalecisi Albert Bastoni, Fransız futbolunun şimdiye kadar şahit olduğu en enteresan maceranın kahramanı olmuştur. Fevkalâde şiddetli bir tekme ile savurduğu top, büyük bir hızla havalanmış ve o esnada sahanın üzerinde uçmakta olan iri bir çulluk kuşuna isabet ederek hayvanı koma halinde sahaya düşürmüştür. Futbolcular böyle bir av sahnesiyle hiç karşılaşmamışlardı. Fakat, hâdisenin asıl enteresan tarafı, J. S. M.'nin asıl kalecisi Caponne'un o gün ava gideceği için, Bastoni'ye, onun yerine oynamasını rica etmesi olmuştur. İşe bakın ki Caponne avdan eli boş döndü...

ÇİKOLATA KUTUSU

(Baştarafı 3. Sayfada)

(Bu sırada Umit ve Ayşenin anneleri salona girer).

Anne — Ne oluyor? Kavga mı ediyorsunuz yoksa?

Ayşe — Hayır anneciğim.

Anne — Demek ki hepiniz uslu uslu oturdunuz.

Çocuklar (Bir ağızdan) — Evet!

Anne — Mademki uslu uslu oturdunuz, öyleyse çikolâta yemeği hakkettiniz.. Ümit ver çikolâtaları.. (Umit kızarır ve elindeki çikolâta kutusunu güçlükle uzatır). O kutuyu değil oğlum.. Dolaptaki şeker kutusunu.. Sokağa çıkmadan evvel, yemiyesiniz diye çikolâtaları şeker kutusuna koymuştum.

MUSİKİ BİLGİLERİ

Celâlettin Paşa Kimdir?

Türk musikisi ile ilgililer arasında bir çok değerli kimseler yetişmiştir. Bunlar arasında istidatlariyle tanınan Padişah, Paşa, Bey, Efendi ve Ağalar vardır. İşte bunlardan biri olan Celâlettin Paşa, Türk musikîsinin sayılı değerleri arasında yer almaktadır.

Edebiyat ve Tarih bilgisi kadar musikîşinas olarakta isim yapan Celâlettin Paşa Padişah ikinci Hamit devrinin Ticaret ve Nafia nazırlığı (vekil) da yapmıştır. Eserleri, bugünde Türk musikîsinin repertuarlarında yer alan güzel eserlerdir.

Celâlettin Paşa 1839 da İstanbulda doğmuş ve 1899 da vefat etmiş bir sanatkârımızdır.

Leylâ Hanım Kimdir?

Musikîdeki değeri kadar edebî şöhreti ile de tanınan mükemmel yetişmiş Türk hanım sanatkârlarımızdandır. Hekim İsmail Paşanın kızıdır. Babasının sarayda bulunması, sebebiyle dâima temas ettiği Osmanlı sarayına âit hatıraları ve orada gördüğü müzik hayatını güzel kalemile anlatır. Sözlerini de kendisinin yazdığı çok güzel şarkıların sahibidir.

Şâir Leylâ Hanım Türk musikîsini bildiği kadar Batı musikîsini de tanımış bir kimsedir.

1850 yılında İstanbulda doğan Leylâ Hanım, 1936 da 86 yaşında Istanbulda vefat etmiştir.

Nuri Sami KORAL

Yıldırım Kaptan

SUÇLU MEYDANA ÇIKIYOR 82

BİR DELİ KALİFORNYA ŞEHİRLERİNİ SUNİ ZELZELELERLE YIKMAĞA NİYET LENMEKTEDİR. ÜLKENİN VALİSİ HALKI ŞEHİRLERİ BOŞALTMAYA DAVET EDİYOR.

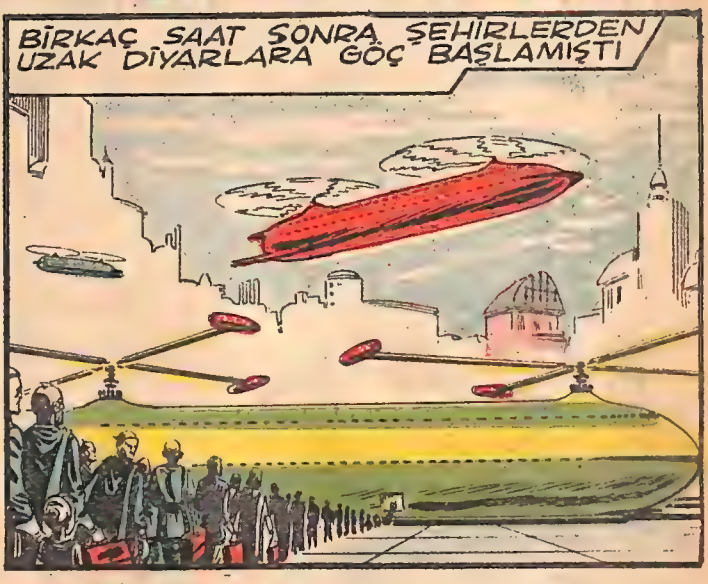

O SIRADA ÜNİVERSİTENİN JEOFİZİK LÂBORATUARINDA...

SUNİ TİTREMELER YAPTIRARAK ARAZİYİ O BOŞLUĞA DOĞRU KAYDIRIYOR. TOPRAK O BOŞLUĞU DOLDURMAK İÇİN KAYINCA DA ZELZELE OLUYOR.

BU SUNİ TİTREMELER DEVAMLI OLARAK YAPILACAK OLURSA DA BÜTÜN ŞEHİRLER ARDI ARDINA **YIKILACAK**

WHOOM!

O HALDE BU BOŞLUĞUN NEREDE OLDUĞUNU BULUP ORAYI **DOLDURMALI..**

SEN DELİMİSİN **SALTON**? BİZ BÖYLE **TEHLİKELİ** BİR İŞE NASIL GİREBİLİRİZ.

SALTONUN HAKKI VAR. **O BOŞLUK BULUNUP YAVAŞ YAVAŞ DOLDURULURSA ARTIK TEHLİKE KALMAZ.**

KAFAMA BİR FİKİR TAKILDI. BEN SİZE ŞİMDİ BU YERALTI BOŞLUĞUNUN YERİNİ BULU RUM.

DR. RAMPART SİZ NİÇİN BÖYLE BİR ARAŞTIR-MANIN **TEHLİKELİ OLACAĞINA** İNANI-YORSUNUZ ?

BİLMEM, İÇİMDE BİR HİŞ VAR Kİ...

DURUN... BEN BİRŞEYLER BULDUM.

BU HESAPLA BİZ YERALTI BOŞLUĞUNUN YERİNİ KOLAYCA BULURUZ.

BU ÜNİVERSİTENİN ELİNDE ŞEHİRLERİN BÜYÜK BİR JEOLOJİK HARİTASI VARDIR. ELİMDEKİ HESAPLA BU HARİ-TADA YERALTI BOŞLUĞUNU BULMAK KABİL.

ÜNİVERSİTENİN BÜYÜK SALONUNA GEÇTİLER

BİRKAÇ SAAT SONRA İSTEDİĞİNİZ CEVAP HAZIRDIR

KIPIRDAMAYIN...
YOKSA HEPİNİZİ ÖLDÜRÜRÜM!..
BU İŞE FAZLA KARIŞTINIZ, SİZİN YÜZÜNÜZDEN BÜTÜN PLÂNLARIM ALTÜST OLACAK!
EVET O ZELZELELERİ YAPAN BENİM!
GELECEK SAYIDA RAMPART MEYDAN OKUYOR!..

UÇAN ÇOCUK

BİR GÜN **UÇAN ÇOCUK**'U ORDU MİLLÎ EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ'NDEN ÇAĞIRDILAR.

GAYET TEHLİKELİ, BİRBİRİNDEN KORKUNÇ SİLÂHLAR İCAT ETTİK. BUNLARI BİZ KULLANMIYACAĞIMIZ GİBİ BAŞKALARININ ELİNE GEÇMESİNDEN KORKUYORUZ. HEPSİNİ GİZLİ BİR YERE SAKLA

BAŞÜSTÜNE!

GİZLİ SİLÂHLAR BÜROSU

BİRAZ SONRA...

GENERAL SANDIĞIN İÇİNDE BENİM İÇİN ÇOK TEHLİKELİ OLAN KRİPTONİT MADDESİNİN DE BULUNDUĞUNU SÖYLEDİ. EN İYİSİ DENİZE ATMAK...

UÇAN ÇOCUK OKYANUSUN ORTASINA KADAR AÇILDI.

17

O SIRADA OKYANUSTA BİR DENİZALTIDA ÜÇ AZILI GANGSTER ETRAFI GÖZLÜYORDU...

ARKADAŞLAR! **UÇAN ÇOCUK** DENİZE BİR SANDIK ATIYOR.

ACABA İÇİNDE NE VAR? SANDIĞI KANCALARLA YAKALAYIP SAHİLE ÇEKELİM.

GANGSTER FAROV VE ADAMLARI SİLÂHLARI TEKER TEKER İNCELEDİLER.

YAŞADIK ÇOCUKLAR! BU SİLÂHLARLA BİZ BÜTÜN MEMLEKETİ ELE GEÇİREBİLİRİZ.

KİMSE DOKUNAMAZ

BEŞ-ALTI GÜN SONRA BİR KUYUMCUNUN ÖNÜNDE...

ŞU DÜĞMEYE BASMAK KÂFİ. BURADAN ÇIKACAK IŞINLA DÜKKÂN ZELZELEYE TUTULMUŞ GİBİ YIKILACAK.

ELMAS KUYUMCU

DÜĞMEYE BASMAYA VAKİT BULAMADILAR...

GANGSTERLER GİZLİ SİLÂHLARI ELE GEÇİRMİŞLER. KULLANMALARINA VAKİT BIRAKMAMALIYIM..

UÇAN ÇOCUK GELİYOR. KAÇALIM.

GAAARRRÇ
KORKMA... FAROV UN ELİNDE BİR KRİPTONİT TOPU VAR. BİLİRSİN Kİ KRİPTONİT UÇAN ÇOCUK'U MAHVEDER...

BİR SANİYE SONRA FAROV KRİPTONİT TOPUNU UÇAN ÇOCUK'A ÇEVİRDİ.
UÇAN ÇOCUK BANA DOĞRU GELİYOR. BİLMİYOR Kİ BU TOPTAN ÇIKACAK KRİPTONİT ALEVİ ONUN CANINA OKUYACAK.
18

O ANDA...
EYVAH... KRİPTONİT ALEVİNE YAKALANDIM. BÜTÜN KUVVETİMİ KULLANIP DERHAL KAÇMALIYIM.

ALLAH'TAN KENDİMİ DERHAL YERİN DİBİNE ATTIM. BU YERALTI DERESİ BENİ EVİMİN ALTINDAKİ BODRUM KAPISINA GÖTÜRÜR

UÇAN ÇOCUK MÜTHİŞ HALSİZDİ. GÜÇLÜKLE EVİNE GELEBİLDİ.
BUGÜN ARTIK BİR YERE ÇIKAMAZSIN OĞLUM. O KRİPTONİT ALEVİNE YAKALANIRSAN ÖLÜRSÜN
HAKLISIN BABACIĞIM. FAKAT BU TEHLİKELİ GANGSTERLERİN ELİNDEN O SİLÂHLARI KİM ALACAK? ROBOTLARIM OLSA... HALBUKİ ONLARA YENİ MAKİNELER KOYACAĞIM DİYE GEÇEN GÜN HEPSİNİ PARÇALARA AYIRMIŞTIM!

YAŞADIK İ.. BİR TANESİ SAĞLAM KALMIŞ. ŞİMDİ ONU KULLANABİLİRİZ...
PEKİ AMA ROBOT O AZILI HAYDUTLARLA NASIL UĞRAŞACAK?..
UÇAN ÇOCUK TARAFINDAN KONTROL EDİLEN ROBOT GÖKYÜZÜNE FIRLADI...
BAK BABA... NE İSTERSEM ROBOTA ONU YAPTIRABİLİYORUM. HEM DE ONUN BÜTÜN HAREKETLERİNİ SÜPER-TELEVİZYONDA TAKİP EDEBİLİYORUZ.
19
O SIRADA GANGSTER FAROV KORKUNÇ SİLÂHLARDAN BİRİNİ DAHA KULLANMAK ÜZEREYDİ...
BU ÇELİK KAPLI KAMYON MERKEZ BANKASINA YARIM MİLYON DOLAR PARA GÖTÜRÜYOR.
O NE? GÖKYÜZÜNE ÇIKIYORUM
UÇAK KAMYONLA BİRLİKTE UZAKLAŞIRKEN...
UÇAN ÇOCUK GEÇ LİYOR! ONA BİR KRİPTONİT ALEVİ DAHA VERELİM DE ÖBÜR DÜNYAYI BOYLASIN.
A..A... BU ROBOT!. ÇEKİNMEDEN BİZE DOĞRU GELİYOR.
KAMYONU BIRAK! ROBOT ONU VE ŞÖFÖRÜ KURTARMAK İÇİN UĞRAŞIRKEN BİZ DE KAÇARIZ.

UÇAN ÇOCUK'LA BABASI OLANLARI HEYECANLA SEYREDİYORLARDI...

KOLSUZ ROBOT DÜŞEN KAMYONU NASIL KURTARACAK?

DERHAL BİR ÇARE BULMALI YOKSA ŞÖFÖR PARÇALANACAK!

BİRDEN ROBOTA KORKUNÇ BİR HIZ VERDİM. ONUN HIZI KAMYONUN ÖNÜNDE HAVA CEREYANINDAN BİR YOL AÇTI. KAMYON KURTULACAK.

20

BİRKAÇ DAKİKA SONRA...

ALLAHA ŞÜKÜR KAMYONDA, ŞÖFÖRÜDDE KURTULDU. ROBOTU ÇAĞIR DA ONA BİR KOL TAKALIM.

ŞİMDİ BUNA İMKÂN YOK BABA... BEN BU HALİMLE ONA KOL TAKAMAM.

PEKİ AMA KOLSUZ BİR ROBOT O GANGSTERLERE KARŞI NE YAPABİLİR?

BİLMİYORUM, AMA HERHALDE BİR ÇARESİNİ BULACAĞIM.

O GÜN AKŞAMA DOĞRU FAROV VE ADAMLARI KORKUNÇ SİLÂHLARDAN BİRİNİ DAHA KULLANMAĞA KARAR VERDİLER.

BU SİLÂHTAN ÇIKAN IŞINLAR GEMİNİN ETRAFINDAKİ SULARI DONDURACAK. BİZ DE GEMİDEKİ ALTINLARI ELDE EDECEĞİZ.

BİRDENBİRE...

BAK YİNE O ROBOT ORTAYA ÇIKTI. GÖZLERİNDEKİ X IŞINLARI İLE GEMİNİN ETRAFINDAKİ BUZLARI ERİTİYOR. ŞİMDİ BEN ONA GÖSTERİRİM...

GELECEK SAYIDA GANGSTERLERİN SONU

Binlerce sene evvel hakikî açık deniz gemileri var mıydı?

Tarihten evvelki denizcilik

konusundaki araştırmalar, Kızıldenizin ve Pers Körfezinin Arap ülkeleri ile Çin'in bugünkü Kanton ve Hongkong bölgeleri arasında faal bir deniz trafiği olduğunu ortaya koymuştur. Bütün bunlar İslâmiyetten çok evvel cereyan ediyordu. Bu gemiler bugünkü büyük gemilerimizin öncüleriydi. Bir çok güverteleri, kamaraları, yemek salonları ve modern gemilere has özellikleri vardı. Yalnız yelkenli idiler ve rüzgârsız denizlerde kürekle ilerliyorlardı. Bu gidiş geliş seyahati tabiatiyle aylar, hattâ seneler sürüyordu. Arap memleketlerine mukabil ziyarette bulunan Çin gemileri, Araplar tarafından «çok daha küçük» olarak tavsif edilmişlerdir. Ama onlar da, Magellan ve Vasco da Gama'dan çok evvel bu seyahatleri başarıyorlardı.

Bitkilerin de susadıklarını biliyoruz. Ne kadar su içerler? Ne kadar suya ihtiyaçları vardır? Ve içtikleri suyun ne kadarını tekrar dışarı verirler?

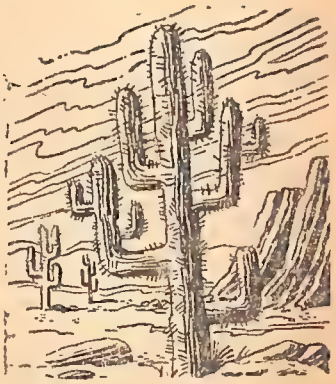

Yapraklı ve iğneli bitkilerin su ihtiyaçları değişiktir. Meselâ, kayın ağacının su ihtiyacının çamınkinin on mislidir. Bu arada, çektiği suyun yüzde 98 ini dışarı atmakta ve yapısı için ancak yüzde 2 sini alıkoymaktadır. Darı ile mısır çok kanaatkârdır. Ketenin, darının üç misli suya ihtiyacı vardır. Dört hububat cinsi içinde en çok susayanı çavdar, en kanaatkârı ise buğdaydır. Patatesin bu bakımdan durumu çavdar ile arpa arasındadır. Bir hektarlık kayın ormanı bir günde 20 bin litre su tebahhur ettirir. 200 bin yapraklı bir tek huş ağacı günde 60 ilâ 70 litre su çıkarır, ancak havanın çok sıcak olduğu günlerde bu miktar beş misline yükselir. Odunun yüzde 50 si sudur; çalılarda bu miktar yüzde 70' dir, kaktüs ile meyvalarda yüzde 95, yosunlarda ise çok kere yüzde 98' dir.

FAYDALI bilgiler

Ulusal Ekonomik ve Arttırma

30 Ocak 1930 tarihinde «Ulusal Ekonomi ve Arttırma Kurumu» adında bir teşekkül meydana getirilmişti. Bu «Kendi yağımızla kendimiz kavrulma» amacına doğru giden çok güzel bir düşüncenin başlangıcı oldu. Bunu «Yerli Mallar Haftası» takip etti.

Genç arkadaşlar! Bir eve ayda yüz lira kazanç girer de, evin masrafı 110 lira olursa, o ev borçlanır, kısa zamanda iflâs eder ve artık o aile geçinemez olur.

Memleket de böyledir. Bir memleket dışarıya sattığı maldan daha fazlasını, daha pahalısını dışardan alırsa o memleketin elbette parası, pulu tükenir ve iflâs eder.

Her memleket kendisinde olmıyanı dışarıdan getirtir. Buna karşılık komşu memlekette olmıyan maddeleri satar. Kendi ürünleri, kendi endüstrisi ile geçinen memleket yoktur.

Fakat bir memlekette o maddeden varken, daha iyi, daha gösterişli diye başka memleketlerden gelenleri kullanmak memleketin içinden yıkılmasına yardım demektir.

Bazı insanlar vardır ki «Ben daha arkama İngiliz kumaşından başka elbise koymadım» diye böbürlenir. Bu insan bir hain sayılır. Paramızın bir kısmının dışarıya gitmesine sebep olmaktadır.

Öyle vatandaşlarımız da vardır ki: Biraz daha kaba, biraz daha dayanıksız olsun ama Yerli malı olsun, der.

Bir zaman halk için «Yerlimallar Haftası» yapılmıştı. Yerlimalı satan mağazalar donanır, ulusal bir bayram gibi herkes yerlimalı almağa koşardı. Yavaş yavaş bu, değerini, daha doğrusu hızını kaybetti. Yalnız okullarda anılan ve faydası belirtilen bir hafta oldu.

Genç çocuklar, memleketinizi seviyorsunuz, sanayiimizin ilerlemesini istiyorsunuz, ama bunun için çalışmalısınız. Bu yerlimalı bayramını yaşatacak, bu bayramla memleketin ekonomisini kurtaracak olan sizsiniz. Size güveniyoruz.

Yerlimalı kullanınız ve yerlimalını âdi, basit ve sevimsiz bunlara «Memleketimizin malı, vatandaşlarımızın elemeğiyle meydana gelen eşyadır bu. Bir Türk için dünyanın en iyi, en güzel malı, kendi toprağının, işçisinin meydana getirdiği eşyadır,» deyiniz.

Küçükbey

YAZAN :
KEMALETTİN TUĞCU

TEFRİKA NO : 3

Hizmetçi iki adım arka arkaya çekildi, sonra döndü, gürültü etmeğe korkarak merdivenleri indi.

Güneş batmak üzereydi. Komşu gençlerin bahçelerinden yetişmiş gençlerin kahkaha sesleri geliyor, çocuklar gevrek gevrek gülüyorlardı. Kız erkek karışıktılar. Seslerine büyüklerin sesleri de karışıyordu.

Orhan açık pencereye doğru ilerledi. Perdeyi tuttu, ağaçların ötesine bakıp görmeğe çalıştı.

Bu sırada arkasında, açık kapının kenarına tık tık vuruldu. Orhan döndü. İhtiyar Sait Efendi, ceketinin önü iliklı, ellerini yanlarına salıvermiş, yüzü sararmış, gözlerinin içine yaşlar birikmiş, terbiyeli terbiyeli bekliyordu.

Orhan başını çevirdi. Sonra kendisi de döndü. Adama başından ayağına kadar baktı.

— İçeriye buyursanıza Lalebey, dedi.

Babası Sait Efendiye Lalebey, derdi. Babası doğduğu zaman Sait Efendi bu köşke gelmiş ve onsekiz yaşını çoktan aşmış bulunuyormuş. Bu adamı, biraz daha büyüdüğü zaman bir asker paşası olan babası oğluna arkadaş etmiş. Sait Efendi onu okula götürüp getirir, gezdirir, ata bindirirmiş. Bu yüzden babası arkadaşsız büyümüş. Daha çocuk yaşında bulunduğu halde büyükler kadar ağır olmağa ve büyükler gibi düşünmeğe alışmış. Ahlâkı bozulur diye kendi çocuğu olan Orhan'ı da öyle pek başka çocuklarla görüştürmiyen babası Sait Efendiye bunun için bazen Lâlâbey derdi. Zengin konaklarında, saraylarda soylu çocukları büyüten, onların terbiyesine bakan ve arkadaşlık eden adamlara Lâlâ derlermiş.

Sait Efendi kendisine böyle söylendiği zaman çok hoşlanır dünyaları ona vermişler sanırdı. Sarı rengi bu sefer kırmızı kesildi. Ağlıyacak gibi oldu. Orhan:

— Rica ederim, dedi. Ayakta durmayınız. Şöyle oturunuz Ben de sizinle konuşmak istiyordum. Oturunuz rica ederim.

İhtiyar kapıya en yakın bir iskemleye bir parça ilişti. Ayakta duracak hali yoktu, zaten merdivenleri çıktığı için soluğu kesilmişti. Orhan odada, pencerenin önündeki koltuğun en iyi yerini gösterdi. Elinde olmadığı halde sesini sertleştirerek:

— Şuraya, dedi. Şuraya köşeye oturunuz.

— Küçükbey, istirham ederim.

— Sait Efendi, şu köşeye oturunuz.

Adam ter içinde kaldı. Kendisine emredilen yere gidip korka korka oturdu. Orhan da çalışma masasının önündeki her tarafa dönen koltuğa ilişti

— Sait Efendi, dedi. Ben bu köşkte sıkılıyorum.

— Beyefendi, ne emrederseniz onu yapalım efendim.

— Beni dinleyin Sait Efendi. Ben yaşadığım hayatta hiç memnun değilim. Babam öldükten sonra büsbütün yalnız kaldım. Etrafında kim varsa benden çekiniyor. Herkes yüzüme gülüyor, herkes benden korkuyor. Koskoca Amcam bile yüzüme gülmeği eksik etmediği halde arkamdan «Bacak kadar piç kurusu» diyor. Bazen bir kapının arkasından «Haydi artık susun, nerdeyse Orhan gelir» denildiğini işitiyorum. Beni adımı söyliyerek aralarında konuşanlar, yüzüme karşı «Kü-

— Sait Efendi, şu köşeye oturunuz!

çükbey» diyorlar. Herkes akılları erdiği ve yettiği kadar benimle alay ettikleri halde yüzüme karşı terbiyelerini takınıyorlar. Hatta sen, sen bile Sait Efendi geçenlerde Doktor seni odamda muayene ederken «Evet çok üzülüyorum, işime devam etmeğe mecbur olduğum için ayak üstü dolaşıyorum, kolay mı? Ondört yaşında bir çocuğun eline kaldım,» diyordun.

İhtiyarın gözlerinden yaşlar aktı. Başını iğdi. Titrek bir sesle, inler gibi:

— Ayaklarınızı öpeyim Küçükbeyefendi, benim söylemek istediğim başkaydı, dedi. Kendi halimi anlatıyordum.

Orhan tatlı bir sesle:

— Doktor da yüzüme karşı herşeyi söylemediği için ben senin odanın kapısının arkasındaydım, dedi. Senin sağlığından endişe ediyordum. Senin rahat yaşadığını istiyordum. Sen benden çekiniyorsun. Sen tecrübeli, yaşlı bir insansın. Babamın sana okadar itimadı vardı ki seni benim velim yaptı ve beni sana emanet etti.

— Nur içinde yatsın Beyefendinin bana büyük itimatları vardı.

— Halbuki sen vazifeni yapmıyorsun Sait Efendi. Senin vazifen para idaresiyle, hizmetçilerle, yemekle uğraşmak değil, senin vazifen benim hayatımı tanzim etmek, gerekirse beni terbiye etmektir.

— Küçükbey, benim haddim mi? Hem siz okadar ağırbaşlı, okadar kendini bilen bir çocuksunuz ki.

— Babam beni böyle büyüttü, fakat bunda hata ettiğini anladı. Ruhumda ayrılırken bana söylediklerini sen de işittin. Ben kendi hayatımı yaşamıyorum. Gülmek, eğlenmek, neşelenmek, koşmak, sırasında boğuşmak, itişip kakışmak bana yasak. Daha doğrusu ben okuldaki arkadaşlarıma bile yanaşamıyorum. Onlar binbir kahkaha ile eğlenirlerken ben onlara uzaktan bakıyor ve hallerine hayret ediyorum. Ama asıl çocukluk, gençlik budur. Bak dinle, komşularımızın benimle akran çocukları nasıl eğleniyorlar. Birbirlerini kovalıyor, düşüp kalkıyor, çırpınıyor, durmadan gülüp söylüyorlar. Onların hayatına imreniyorum. Fakat yanlarına sokulduğum zaman susuyorlar. Herhangi bir iş için karşıma gelenler bir büyük adam karşısındaymış gibi davranıyorlar. Şoför okuldan beni almağa geldiği sırada kapıyı açıp «Buyurun Küçükbey» dediğini duyuyorlar. Okulda adım da «Küçükbey» olup kaldı. Benim apartımanlarım varmış, bankada paralarım varmış, bu servetin tek sahibi imişim. Bunun için kibirli ve soğuk bir delikanlı olup kalıyorum.

İhtiyar adam dikkatle dinliyordu. Orhan dişlerini sıkarak, hiddetini güç zaptederek:

— Sait Efendi, dedi. Birgün bahçedeydim. Amcamın odasının açık penceresinin önünden geçiyordum. Amcamın kendisini ziyarete gelen eski bir arkadaşına: «Bu oğlanın başına bir kaza gelirse bütün para bana kalacak» dediğini işittim. Sen buna ne dersin?

İhtiyar yeniden sarardı ve:

(Devamı gelecek sayıda)

TARİH Yaprakları

İBRAHİM MÜTEFERRİKA MATBAASI

Türkiyede 1730 yılına kadar kitapla el ile yazılır bu yüzden hem pahalı satılır, hem de çok vakit kaybedilirdi. Sait Mehmet Efendi ile tanınan İbrahim Müteferrika Türkiyede ilk defa matbaa açtı. 16 Aralık 1730 tarihinde açılan bu matbaa memlekette epeyce münakaşalara sebeb oldu. Para ile ve el ile kitap yazanların işsiz kalacağı ileri sürüldü. Türkiyedeki matbaacıların ilki İbrahim Müteferrika'dır.

ERCÜMENT EKREM TALÛ'NUN ÖLÜMÜ

Tanınmış gazetecilerimizden ve mizah yazarlarından Ercüment Ekrem Talû 16 Aralık 1956 tarihinde vefat etti. Tanınmış ediplerimizden Recaizade Ekrem Beyin oğlu olan Ercüment Ekrem Talû bilgisi, sanatı kadar terbiye ve görgüsü ile de tanınmış ve sevilmiş bir şahsiyettir.

2. MEŞRUTİYETİN MİLLET MECLİSİ

17 Aralık 1908'de İstanbulda Millet Meclisi açıldı ve 31 Mart vakası ile kapatıldı, kısa bir zaman sonra 2. Hamit tahttan indirildi.

NAMIK KEMAL'İN DOĞUMU

Büyük Vatan Şairi ve fikir adamımız Namık Kemal 21 Aralık 1840'ta doğmuştu. 1888'de Sakız Adasında ölen Namık Kemal Bolayırda gömülüdür.

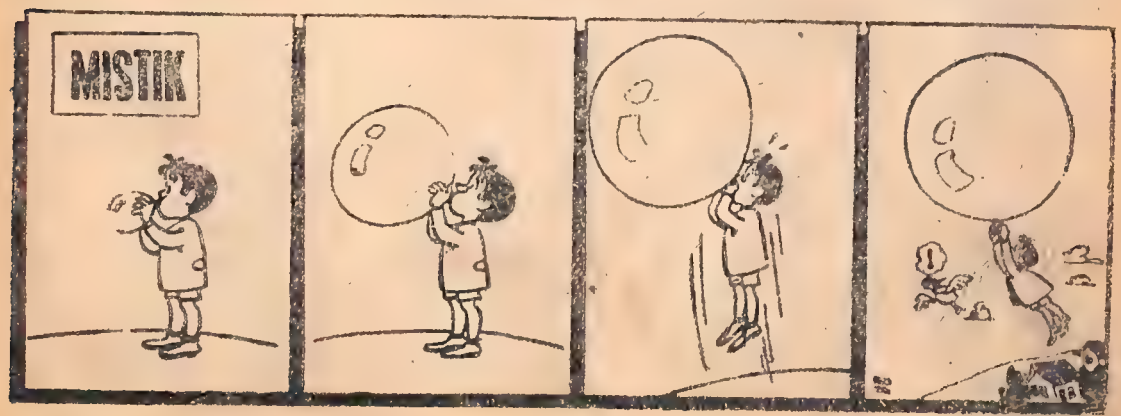

SPOR HAFTASI

YAZAN: SULHİ GARAN

Pehlivanın 41 inci Oyunu ve Atatürk'ün Tesirli Bakışları

Edebiyatımız olan güreş, hepimizin bildiği gibi, cedlerimizden bize miras kalmış «Türk gibi kuvvetli» sözünü dünyaya yayan bir spor kolumuzdur.

Bu hafta size, tarihe mal olmuş iki güreşi anlatacağım.

Çok eskiden devlet ve hükümet büyüklerinin himaye ettiği pehlivanlar birbirlerinden güreş öğrenir, hünerlerini kendilerinden küçüklerine aşılarlarmış.

Bir gün, bir usta ile çırak pehlivan güreş tutmuşlar.

Usta, senelerdenberi yetiştirdiği çırağını azad edecek, başka ve çok daha doğru bir tabirle artık onu ustalar sınıfına sokacakmış...

Bir büyük meydanda, zamanın büyükleri önünde kızgın bir güneş altında iki saat devam eden güreş sonunda, çırak ne olduğunu anlıyamadan sırtını yerde bulmuş.

O devrin usullerine göre, yağlı güreşte, bir pehlivan diğer bir pehlivanın ayaklarını topraktan keserek dört adım attı mı, yahut bir pehlivanın göbeği tam gökyüzüne doğru döndü mü, o yenik sayılırmış...

İşte çırak ta öyle olmuş ve yenilmiş.

Güreşten sonra hemen ustasının ellerine sarılarak bir kaç defa öpüp başına koyan çırak:

— «Kıymetli ustacığım,» demiş. «Yıllardır bana ders verir, öğretirsin. Bugünedek tam kırk oyun ezberlettin. Üstelik bunların karşılıklarını da gösterdin. İki saattir güreşiyoruz, bana öğrettiğin kırk çeşit oyunun hepsini bana karşı kullandın. Ben de onlara karşı koydum. Fakat, nasıl oldu da ayaklarım yerden kesildi ve göbeğim gökyüzüne baktı, anlıyamadım. Ayağını öpeyim, söyle. Acaba bunca senedir verdiğin emeğe karşılık ta kusur mu ettim?»

Usta, gözleri yaşlı, üzgün çırağının alnını öptü, sırtını sıvazladıktan sonra şu cevabı vermiş:

Hayvanlar Âlemi

KONUŞAN KUŞ PAPAĞAN

Bütün hayvanların aralarında anlaştıklarını biliriz. Hattâ birçoklarının kendilerine mahsus bir dilleri olduğunu zannettirecek kadar kuvvetli olan bu anlaşma bizi hayrette bırakır. Fakat hiçbirisi bizim dilimizle konuşmadıkları için insanla hayvan farkını burada bulanlar da çoktur.

Yalnız bir hayvan, bir tek hayvan bizim gibi, bizim dil imizle konuşabilir. O da papağandır. Fakat sakın papağanı bizim gibi düşünerek, anlıyarak konuşuyor sanmayın. Papağanın gırtlak yapısı insan gibi ses çıkarmağa elverişlidir. Nasıl başka kuşlar birbirlerini dinliyerek ötme dersi alırlarsa, papağan da insan seslerini dinliye dinliye onların sözlerini ezberler; canı istedikçe bu sözleri tekrarlar, her zaman duyduğu sorulara, her zaman verildiğini işittiği cevapları verir. Biz de onu düşünerek, anlıyarak konuşuyor zannederiz. Aslında papağan bu lâfları ezberlemiştir. Hattâ bunun için derslerini anlamadan ezberliyen çocuklara:

— Papağan gibi ezberlemiş! derler.

Papağan, her memlekette beslenir. Yeşilli, kırmızılı, mavili, sarılı tüylerile çok süslü bir hayvandır. Kıvrık gagası, acayip gözleri insanın gözüne çarpar. Yemi yer. Ayaklarından birile tüneğe tutunur, öbür pençesini tıpkı bir el gibi kullanarak ağzına götürür, yemişi ayıklar, yer. Hele insan gibi konuşması, bazı kimselere lâf atması, kızdırması herkesi çok eğlendirir.

Ama papağan aslında bizim memleketimizin hayvanı değildir. Sıcak memleketlerde, sık ormanlar arasında yaşar. Buralarda yakalanan papağanlar medenî ülkelere getirilir, kfes içinde, yahut ayaklarından tüneklere bağlı olarak beslenir. Papağan çok yaşıyan hayvanlardandır.

— «Evlât, bildiğim türlü marifetleri sana öğretmek için çalıştım, öğrettim. Sen de öğrendin. Zaten bunların yekûnu kırk birdi. Fakat sana kırkını gösterdim. Müsaade et de bu kırk bir oyunun kırkı senin, hocalık hakkı olarak biri de benim olsun.»

★

İstanbulda, Taksim meydanında eskiden Maksim diye bir salon vardı. Burada, bir zamanlar boks ve güreş müsabakaları yapılırdı.

Yıllarca evvel yine orada yabancılarla bir güreş karşılaşması yapılırken, devletimizin kurucusu rahmetli büyük Atatürk bu güreş karşılaşmalarını seyretmek üzere salona şeref vermişlerdi.

Bu sırada, zamanın Türkiye şampiyonu millî güreşçi, Saim Arıkan (şimdi Türkiye Güreş Federasyonunda antrenördür) minderde güreş tutuyormuş.

Vaka'nın bundan sonraki kısmını güreşçimizin kendi ağzından dinliyelim:

— «Atatürk'ün teşrif ettiğini, salonun kaynaşmasından ortalığı çınlatan alkış seslerinden, göklere yükselen 'yaşa, varol' nidalarından anladım. Söylemek mecburiyetindeyim ki, o dakikaya kadar rakibim beni bir hayli yormuş, adeta bitap bir hale getirmişti.

«Fakat Atatürk'ü şeref locasında gördüğüm, o masmavi gözleri ile karşılaştığım zaman, bütün tüylerim diken diken oldu. Tâ kalbimden ürperdiğimi hissettim. Sanki o gözler bana:

— «Ne duruyorsun, haydi ne yapacaksan yap» der gibi kutsal bir emir vermişti.

«Birkaç defa beni köprüye getirdiği için yabancı güreşçi, sayı hesabı ile zaten kazanmıştı.

«Minder kenarında bulunan hocam ve arkadaşlarım, yüksek sesle bağırıyor, müsabakanın bitmesine bir dakika kaldığını bana duyurmağa çalışıyorlardı. Fakat hiç bir şey duymuyor, hiçbir şey hissetmiyordum.

«Üstelik ne yapacağımı şaşırmış - halim karşımdaki pehlivana lüzumundan fazla bir cesaret vermiş ve beni kaptığı gibi yere yapıştırmıştı. Sırtımın mindere değmesi artık an meselesi olmuştu.

«O zaman gözlerim tekrar Atatürk'ün locasına kaydı. Rahmetli Ata, bütün dikkatini bana vermiş, neticeyi bekliyordu.

«Netice... Yani... Yani bir Türk pehlivanının, dünyayı dize getiren Atasının huzurunda sırtını yerde görmesi mi?

«Asla...

«Ne oldu, ne yaptım bilmiyorum. Bugün gibi o gün de bilemiyorum. Yalnız muazzam bir uğultu... Alkış... Alkış... Alkış...

«Gözlerim hereyi bulanık görüyor, yalnız o muhteşem iki gözün tesiri devam ederken beyaz gömlekli, beyaz pantalonlu bir kaç kişinin beni yerden kaldırmağa çalıştıklarını, sonra birinin kolumu havaya kaldırdığını hissediyorum. O kadar...

«Çapça, yaşça, ustalıkça benden farklı, boylu poslu rakibimi nasıl yere yıktığımı, sırtını nasıl yere getirdiğimi hâlâ hatırlıyamıyorum.»

SPOR TARİHİ

HAZIRLAYAN: TEVFİK ÜNSİ

Yarıda Kalan Fenerbahçe ve Galatasaray Maçları

Eskiden futbol maçları olur olmaz sebeplerle sık sık yarıda kalırdı. Bu kötü itiyada uyarak 7 Galatasaray — Fenerbahçe maçı da tamamlanamamıştır. Bu gibi hâdiselerin artık tekerrür etmemesini temenni ederken, iki ezeli rakip Galatasaray ile Fenerbahçe'nin yarım kalmış maçlarını hatırlatıyoruz :

■ İlk yarım kalan maç 25.5.1913 de oynanmıştır. Oyun 0-0 berabere devam ederken, Fenerbahçe kalecisi Matosyan rahmetli şair Emin Bülent'in bir şutunu kale içinde tutmuş, hakemin verdiği gol kararına Fenerbahçeliler itiraz etmişler, halk sahaya dolmuş ve maç yarıda kalmıştır.

■ 15.6.1923 de oynanan hususî bir kupa maçı finalinde Fenerbahçeli Beleş Ömer'in korner karambolünde kafa ile attığı golün favulle atıldığını iddia eden Galatasaraylılar sahayı terketmişlerdir. Maçın Çek hakemi golü saymış ve F.Bahçe kupayı almıştır.

■ 6.5.1927 de Cumhuriyet Kupası maçında oyun 1-1 berabere devam ederken, G.Saraylı M. Nazif'in Alaattine bir favulünü hakem cezalandırırken halk sahaya dolmuş, oyunculara hücum etmiş ve maç yarıda kalmıştır.

■ 30.6.1933 de oynanan İstanbul şildi dömi finali de yarıda kalmıştır. Maç 2-0 Fenerbahçenin galibiyeti ile devam ederken seyircilerin taşkınlığı ve maçı oynanamaz hale getirmeleri üzerine hakem oyunu tatil etmiştir. Bu maç tekrarlanmış ve G.Saray F.Bahçeyi 1-0 yenmiş ve şildi kazanmıştır.

■ 23.2.1934 de iki takım arasındaki maçların en hâdiselisi oynanmış. Kadri Dağ ile M.Reşat Nayır arasındaki tekmeleşme sırasında F.Bahçe kalecisi Hüsamettin Böke'nin savurduğu bir yumrukla ortalık karışmış, oyuncular ve halk birbirine girmiştir. Bu hâdiseden sonra G.Saraydan 8, F.Bahçeden 9 kişi aylarca süren boykot cezaları almışlardı.

■ 30.10.1939 da oynanan Kupa maçında hakem Şazi Tezcan'ın favl yapan F.Bahçeli Ali Rızayı sahadan çıkarmasına itiraz eden F.Bahçeliler sahayı terketmişlerdir. Bu sırada Fenerliler 2-1 galip durumda idiler.

■ Son olarak 13.12.1942 de oynanan Dostluk Kupası maçı da durum 2-2 iken yarıda kalmıştır. Hakemin verdiği penaltı cezasına itiraz eden F.Bahçeliler sahadan ayrılmışlardır. İnşallah bu son yarıda kalan F.Bahçe - G.Saray maçı olur.

EĞLENCE BİLMECE

— Babacığım, karnemi karanlıkta da imzalayabilir misin?

NE İSTİYORMUŞ

Ne zaman yırtık elbiseli bir çocuk kendisini görse hemen yanına yaklaşır:

— Ağabey, bir kuruş ver-ecek derdi.

O da zavallıya acır, çıkarıp bir kuruş verirdi. Bir gün bunu merak etti. Bu çocuklar bir kuruşlarla ne yapıyorlardı? Biri yanına yaklaşınca sordu:

— Bana bak oğlum, ne yapacaksın bu kuruşu?

Çocuk biraz uzaklaştıktan sonra cevap verdi:

— Evde 999 kuruşum var da, onu on lira yapmak istiyorum!...

AKIL!

— Nereye gidiyorsun?

— Yeni sistem bir soba çıkmış. Ondan iki tane satın alacağım.

— Niçin iki tane alıyorsun?

— Çünkü ilânında bir soba alırsanız kömürünüzün yarısını yakarsınız, diyordu. Ben de iki tane alıyorum ki hiç kömür yakmıyayım!

GİDİŞ - DÖNÜŞ

Acar — Bir gidiş - dönüş bileti istiyorum.

Memur — Nereye?

Acar — Tabiî tekrar buraya!

TARTI

Şehirli köylüye — Patatesleri nasıl tartıyorsun?

Köylü — Patatesleri tahtadan yaptığım tahtaravallinin bir tarafına koyarım. Öbür tarafına da denk gelinceye kadar taş doldururum. Sonra taşların kaç kilo olduğunu tahmin ederim. O zaman patateslerin ağırlığı çıkar.

GAZİNODA

Acar — Haydi, sen anne ol da bavuldan tabakları, çatalları, ekmekleri çıkar. Sofrayı kur Sonra da git garsona iki çay söyle!

Fatoş — Peki. Tabiî sen de baba olup bütün masrafları ödeyeceksin!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 82 CİLT : 6
16 ARALIK 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

Tahtadaki harfleri aynı rakamlarla değiştirmek şartiyle toplamı tamamlayabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

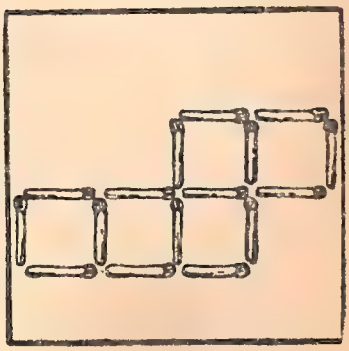

Bir tek kibrit değiştirerek beş kare yerine dört kare elde etmeğe çalışın.

(Halli karşı sayfada)

YALAN DEĞİL

Acar'ın arkadaşlarından bir pansiyon olarak bir oda kiralıyacaktı. Gezdiği bir eve gitti. Odaya girdi. Bir de baktı ki odanın tepeden bir tek penceresi var!

— Peki ama bayım, dedi, siz gazetedeki ilânınızda, pencereden kilometrelerce uzaktaki manzaralar görülür, diyordunuz.

Pansiyon sahibi cevap verdi:

— İyi ya bayım! Pencereden kilometrelerce uzaktaki bulutları, güneşi görmüyor musunuz? Gece olunca ayı, yıldızları da göreceksiniz!...

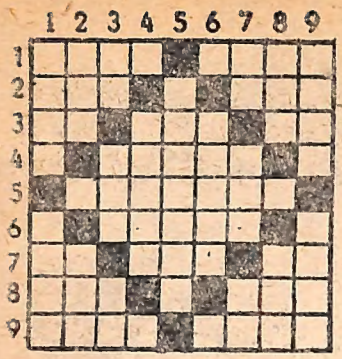

Yukardan aşağı doğru :

1 — **Deniz kıyısında** ev, aklını kaybetmiş. 2 — Beyazlı, tersinden okunursa satılacak şey. 3 — Bir nota, tersinden okunursa bir mevsim, bir nota daha. 4 — Tersinden okunursa tüccar. 5 — Bir çeşit koyun. 6 — Tersinden okunursa İstanbulu alan Türk komutanı. 7 — Beyaz, teknik. Bir nota. 8 — Demiryolu. Dost. 9 — Elin içi küçük orman.

Soldan sağa doğru :

1 — Delik kapayan, alışveriş aracı. 2 — Bir erkek adı, çabucak yanar. 3 — Bir nota, tersinden okunursa eski zaman oteli, bir fena haykırış. 4 — Şık. 5 — Bir yiyecek. 6 — Zorlu. 7 — Yabancı, hile bilmeyen, tersinden okunursa rey. 8 — Söz, geniş değil. 9 — Namazda öne geçen, sual.

GEÇEN SAYIMIZDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

KENDİNİ Mİ GÖRMEK İSTİYOR?

Acar otomobil kullanmağı öğreniyordu. Direksiyona geçti. Birkaç defa tecrübe yaptıktan sonra:

— Aman! dedi, şu yan taraftaki ayna da çarpık konmuş!

— Niçin?

— Baksanıza aynada otomobilin arkasından başka birşey görünmüyor!

İster İnan - İster İnanma

ÇULLUK KUŞU

GIRTLAĞINI KULLANMADAN ÖTEN TEK KUŞTUR. TÜYLERİNİN TİTREŞİMİYLE SES ÇIKARIR..

ZEBRA-EŞEK BİR ZEBRA İLE BİR EŞEĞİN BİRLEŞMESİNDEN DOĞMUŞTUR..

YENİ DOĞMUŞ BİR KANGURU BİR POSTA PULUNUN ARKASINA SAKLANACAK BÜYÜKLÜKTEDİR..

YENİ GİNE'NİN BÜYÜK CENNET KUŞU TÜYLERİNİN GÜZELLİĞİNE RAĞMEN KARGA AİLESİNİN BİR FERDİDİR.

SICAK

— Bir motor mu almak istersin, yoksa bir kotra mı?

— Tabiî motor!...

— Niçin?

— Çünkü kotrada o kadar heyecan yoktur. En çok olacak şey devrilip batmaktır. Fakat motor öyle mi ya! Açılırsın, açılırsın. Bir de bakarsın ki benzin bitmiş. Denizin ortasında kalırsın. Veya hızla giderken birşeye çarpıp parçalanırsın. Yahut ta benzin deposu alev alır, yanarsın! Nekadar çok heyecan değil mi?

UYANMAMIŞ

— Ayaklarını niçin çalar saatin üstüne koydun?

— Sabah sabah daha uyanmadılar da onun için! Be uyandım. Ayaklarım daha uyuyor.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

Meraklı Bahisler

Amerika Kızılderilileri Amerika'ya Polinezya'dan mı gelmişlerdi?

Amerika Kızılderililerinin, Asya'nın güney doğusundaki Polinezya adalarından geldiği fikrinin yanlış olduğu ispat edilmiştir. Bugün kabul olunan teoriye göre, 20,000 sene evvel kadar eski bir tarihte, Asya'dan, o zaman kuru olan ve buzlarla örtülü bulunmayan Bering Geçidi yoluyla gelmişlerdir. Ancak bundan sonra Kuzey ve Güney Amerika'ya yayılmışlardır. Şimdiki kızılderililerin lisanından anlaşıldığına göre, gelenler, bir değil, birkaç gruptu.

Kapaktaki resmin hikâyesi

TAVUK ÇOCUK

Kuzey İrlanda'nın başkenti Belfast'ın 32 kilometre güneyindeki Down-Patrick, İrlanda Denizine bir kanal yoluyla bağlı Strangford Gölü kıyısında küçük bir balıkçı köyüdür. Bu köyün halkı kaba saba ve çalışkan insanlardır, yalnız kendi işleriyle meşgul olup komşularına karışmamak gibi bir gelenekleri de vardır. Resmimizin tasvir ettiği hâdise bu geleneğin sonucu olmalı.

Geçenlerde, evlerinin önünde oynamaktan canları sıkılan iki çocuk, çiftliklerin kümeslerini keşfe çıkmağa karar vermişlerdi. Hırsızlık maksadiyle sanmayın. Onların evinde de herkeste olduğu gibi, bol bol yumurta vardı. Zaten onlar da niyetlerinin saklambaç oynamak olduğunu iddia ediyorlar. Niye onlara inanmıyalım? Ama bu saklambaç oyunu neticesinde epeyi şaşırmaları kısmetmiş...

Dul adıyla tanınan ve iki kızıyla yaşıyan bir kadının kümesinin kapısını açınca, küçük Daniel, tüneklere konmuş garip bir mahlûkla karşılaştı. Bu, hem çocuğa benziyor ,hem de benzemiyordu. Çalı gibi saçları omuzlarından aşağıya kadar uzanmıştı, üstü başı bit içindeydi. Kartal pençesi kadar uzamış tırnaklariyle tüneklere sıkı sıkı sarılmıştı. Cocukları görünce, korkutulmuş bir tavuk gibi, kıvranmağa ve gıdaklamağa başladı.

Çocukların soluğu evlerinde aldıklarını söyleme hacet yok. Büyüklerin de vakit kaybetmeyerek polise haber vermeleriyle garip çocuk hastaneye kaldırıldı. Onu tetkik eden doktorlar, o vakte kadar insanların yediği yiyecekleri tatmadığını söylediler. Acaba hangi anormal ve gaddar anne bu zavallı küçüğü hayvanlar âleminde yaşamağa mahkûm etmişti?

10. özel Sayımız

BAYTEKİN DENİZLER ALTINDA

ÇIKTI.

FİATI 125 Krş.

Eşek kelimesi neden bizde aptal yerine kullanılmakta ve hakaret yerine geçmektedir?

Eşeğin asıl vatanı Afrika olup bu hayvan soğuk ve rütubetli iklimlerde sıkıntı çekmektedir. Bu sebepten ötürü bizim kuşaklarda az çok dejenere olmuş durumdadır. Fakat aptal addedilmesi haksızlıktır. Güneyde, ateşli, kuvvetli ve vahşi bir hayvandır.

YAMAN İZCİ ve KABASAKAL AMCA

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA :

"TAVUK,, Çocuk